

Trøllat i Holberget

Trast ^{egaffer} ~~egaffer~~ gammel-kjærkjød ^{en} ~~en~~ da ^{ein} ~~ein~~ gal som ^{ette} ~~ette~~ Hole. Eit
lite stykkjy lenger uppi ^{da} ~~da~~ da ^{ein} ~~ein~~ gal eit berg som skyt så langt
fram at da ^{nest} ~~nest~~ stengje ^{da} ~~da~~ dalen. Da bergé kalle dem Holberge. Her
^{hadde} ~~hadde~~ da ^{eit} ~~eit~~ trøll langt ^{atti} ~~atti~~ val'n. Hann hadde fått dotter ^{dæres} ~~dæres~~ på
Hole te kjæring, og sålessen va'n mye der. Ein gong va'n me verfar
sine og slo ned på ein ^{vøll} ~~vøll~~ der. ^{Da} ~~Da~~ tok te mitt på ^{vøtia} ~~vøtia~~, og snart
tok dem te å ga i ring. ^{Mann} ~~Mann~~ jekk ^{fyf} ~~fyf~~ fyry, og ^{jutxi} ~~jutxi~~ trølle, som
jekk ^{ette} ~~ette~~, ^{fekk} ~~fekk~~ sålessen den lengste skåra. Hann slo nå alt'n orka,
men enda så ^{at} ~~at~~ at ^{va} ~~va~~ va inte goffer å ^{fyf} ~~fyf~~ fylgje me. Hann tok da te
å bera se ille: "nei du gar se ringomskår du, at hann bli spyttan
^{blø} ~~blø~~ deinn som ette ^{går} ~~går~~," sa'n. Da va ^{godt} ~~godt~~ var og så ^{laut} ~~laut~~ dem snart
te å høye. "E skjønne inte di åtfel," sa trøllat, "du slar ^{nær} ~~nær~~ da
^{godt} ~~godt~~ var, du høye nær da ^{godt} ~~godt~~ var, og da ^{breinn} ~~breinn~~ ailler opp ^{for} ~~for~~ åttu;
men e slar nær da reigne, og høye nær da reigne, og e skvette på da
vatn, og enda breinn da upp."

Ein gong hadde'n sått ^{kaun} ~~kaun~~ på Hole. Da fyste åre sådde'n rog.
Um hausten, da dem skulle te å byte ^{avlinga} ~~avlinga~~, så sa'n da ve ^{mann} ~~mann~~:
"nå ^{kainn} ~~kainn~~ du sea tå um du vil ha rot ^{eill} ~~eill~~ topp, sa tek vi hår sin
^{einne} ~~einne~~." "Ja, e vil nok ha toppen e da," sa ^{mann} ~~mann~~. Sa ^{fekk} ~~fekk~~ nå trølle
ei ^{måtele} ~~måtele~~ avling, han da, som ^{fekk} ~~fekk~~ ^{bærre} ~~bærre~~ halmstubben. Da andre åre
vart da sått ^{gulrot} ~~gulrot~~. "Ja, nå vil nok e ha toppen," sa trølle, da da
vart hausten; "vi ^{trugg} ~~trugg~~ oss reint ^{førdarva} ~~førdarva~~ på ^{desa} ~~desa~~ ^{rotet} ~~rotet~~ ifjor," sa'n.
Da va nå ^{mann} ~~mann~~ val ^{førnøyd} ~~førnøyd~~ me, og så ^{fekk} ~~fekk~~ trølle ^{bærre} ~~bærre~~ ^{kånn} ~~kånn~~ tå
^{gulrotet} ~~gulrotet~~.

(Ross NF 1007, 70)
(orig. P. Gausdal)